

КМАТ імені Сержа Лифаря

**Силабус освітнього компонента
ІСТОРІЯ ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ ТА СЦЕНОГРАФІЯ**
Галузь знань 02 культура і мистецтво
Спеціальність 024 Хореографія

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти
Статус освітнього компонента	Дисципліна циклу освітніх компонентів, що формують спеціальні компетентності.
Семестр	3-6 семестри
Обсяг освітнього компонента, кредити ЄКТС/ загальна кількість годин	Нормативний термін навчання - 8 кредитів ЄКТС/240 годин.
Мова викладання	Українська
Навчальний рік	2025/2026
Що буде вивчатися (предмет навчання)	Предметом вивчення освітнього компоненту «Історія драматичного театру та сценографія» є закономірності історичного розвитку драматичного театру, еволюція театральних форм, жанрів і стилів, а також принципи формування сценічного простору й сценографічного рішення вистави, взаємодія режисури, акторської гри, сценографії, костюму, світла й музики в контексті створення художнього образу сценічного твору.
Чому це цікаво/потрібно вивчати (мета)	Ознайомлення із сутністю світового театрального мистецтва та сценографії; детальний розгляд театру та його особливостей, як одного із видів виконавських мистецтв, вивчення основних етапів розвитку театрального мистецтва та сценографії в суспільно-політичних умовах різних країн та, зокрема, в Україні; засвоєння найбільш значних текстів світової та вітчизняної драматургії; виявлення та розуміння багатогранних зв'язків театрального й хореографічного мистецтва.
Чому можна навчитися (результати навчання)	<p>ПРО2 Розуміти моральні норми і принципи та вміти примножувати культурні, наукові цінності і досягнення суспільства в процесі діяльності.</p> <p>ПРО6. Розуміти роль культури і мистецтва в розвитку суспільних взаємовідносин.</p> <p>ПРО7. Знати і розуміти історію мистецтв на рівні, необхідному для застосування виражально-зображальних засобів відповідно до стилю, виду, жанру хореографічного проєкту.</p>
Як можна користуватися набутими знаннями і вміннями (компетентності)	<p>ЗК02 Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.</p> <p>СК01 Усвідомлення ролі культури і мистецтва в розвитку суспільних взаємовідносин.</p> <p>СК02. Здатність аналізувати основні етапи, виявляти закономірності історичного розвитку мистецтв, стильові особливості, види і жанри, основні принципи координації історико-стильових періодів світової художньої культури.</p>
Навчальна логістика	<p>Зміст освітнього компонента:</p> <p>РОЗДІЛ 1. ТЕАТР ЯК ВИД МИСТЕЦТВА ТА СОЦІАЛЬНО-ЕСТЕТИЧНИЙ ФЕНОМЕНТ</p>

1. Театральне мистецтво як об'єкт наукового дослідження.
 2. Театр серед інших видів мистецтв.
 3. Місце сценографії у театральному мистецтві.
 4. Соціально-естетична унікальність театру.
- РОЗДІЛ 2. ВИТОКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ТЕАТРУ В ЕПОХУ АНТИЧНОСТІ**
5. Культурно-ритуальна та комунікативно-інформаційна основа театрального мистецтва у часи античності.
 6. Драматургія та театр Давньої Греції.
 7. Театральне життя епохи еллінізму та Давнього Риму.
 8. Архітектура й сценографія античного театру.
- РОЗДІЛ 3. ФЕНОМЕН СЕРЕДНЬОВІЧНОГО ЄВРОПЕЙСЬКОГО РЕЛІГІЙНОГО ТЕАТРУ**
9. Унікальність європейського релігійного театру.
 10. Жанри середньовічного театру.
 11. Театр вчених єзуїтів та його трансформація у театр Нового часу.
 12. Оформлення середньовічного театру від замкненого храму до симультанного космосу містерії.
- РОЗДІЛ 4. ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ ТВОРЧО-ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ ТЕАТРУ В ІТАЛІЇ В ЕПОХУ ВІДРОДЖЕННЯ.**
13. Передумови виникнення італійського театру епохи Відродження.
 14. Італійський театр від ерудитів до масок народного карнавалу.
 15. Комедія дель арте та її вплив на розвиток сучасного театру.
 16. Революція перспективи в архітектурі та оформленні італійської сцени.
- РОЗДІЛ 5. ІСПАНСЬКИЙ ТЕАТР ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ.**
17. Іспанський театр між церквою і коралем.
 18. Драматургія іспанського театру «Золотої доби».
 19. Акторське мистецтво іспанського театру
 20. Ранговий простір іспанського театру
- РОЗДІЛ 6. АНГЛІЙСЬКИЙ ТЕАТР ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ.**
21. Англійський театр між короною і пуританами.
 22. Драматургія Англії часів Шекспіра.
 23. Творча практика англійської сцени.
 24. Сценічний простір англійського театру.
- РОЗДІЛ 7. ТЕАТР ФРАНЦІЇ XVII ст.**
25. Театр у контексті пошуків ідеальної держави у Франції
 26. Драматургія французького класицизму.
 27. Творча практика французької сцени.
 28. Канони сценічного оформлення французького театру.
- РОЗДІЛ 8. ЗАРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ**
- Зародження українського театру на перехресті вітчизняних традицій та європейських віянь.
30. Релігійні та світські джерела театру в Україні.
 31. Виникнення та розвиток шкільного театру в Україні.
 32. Бароковий простір української сцени.
- РОЗДІЛ 9. ТЕАТР ЯК СОЦІАЛЬНО-ЕСТЕТИЧНИЙ ФЕНОМЕН ЕПОХИ ПРОСВІТНИЦТВА XVIII ст.**
33. Європейський театр у ситуації зміни духовних орієнтирів епохи Просвітництва.
 34. Нові обрії драматургії епохи Просвітництва.
 35. Театральні центри Європи XVIII ст.
 36. Фантасмагоричний світ оформлення сцени барокового театру.
- РОЗДІЛ 10. НАЦІОНАЛЬНІ ТЕАТРАЛЬНІ КУЛЬТУРИ ЕПОХИ ПРОСВІТНИЦТВА XVIII ст.**
37. Англійський театр епохи Просвітництва.
 38. Французький театр епохи Просвітництва.
 39. Італійський театр епохи Просвітництва.
 40. Німецький театр епохи Просвітництва.
- РОЗДІЛ 11. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ XIX ст.**

41. Особливості театрального процесу в контексті соціально-політичних подій кінця XVIII – початку XIX ст.
42. Стильове різнобарв'я драматургії XIX ст.
43. Сценічні умови та акторське мистецтво.
44. Тенденції сценічного оформлення.
- РОЗДІЛ 12. УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ XIX ст.**
45. Особливості театрального життя в українських землях кінця XVIII – початку XIX ст.
46. Кріпацький театр в Україні як соціальне та мистецьке явище.
47. Народження української драматургії і театру сучасного типу.
48. Сценічні умови та простір українського театру першої половини XIX ст.
- РОЗДІЛ 13. РІЗНОМАНІТНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНИХ ТЕАТРАЛЬНИХ КУЛЬТУР ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XIX ст.**
49. Зародження режисури у європейському театрі.
50. Новації скандинавської драматургії і театру.
51. Театр Центральної та Східної Європи у пошуках власного обличчя.
52. Сценічне мистецтво Нового світу у контексті європейських театральних віянь.
- РОЗДІЛ 14. ТВОРЧІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПЕРФОРМАТИВНИХ МИСТЕЦТВ КІНЦЯ XIX ст.–ПОЧАТКУ XX ст.**
53. Перформативні мистецтва в умовах «Прекрасної епохи».
54. Новації драматургії.
55. Режисура та акторське мистецтво.
56. Народження дієвої сценографії
- РОЗДІЛ 15. УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XIX ст. – ПОЧАТКУ XX ст.**
57. Проблеми розвитку українського театрального мистецтва другої половини XIX ст.
58. Український театр за австрійського панування.
59. Український класичний театр корифеїв.
60. Вітчизняне театральне мистецтво та сценографія на початку творчо-організаційних трансформацій.
- РОЗДІЛ 16. ТЕАТРАЛЬНІ РОЗДОРІЖЖЯ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ XX ст.**
61. Театральне мистецтво та драматургія у контексті «червоної епохи».
62. Світ і сутінки української сцени часів соціальних катаклізмів.
63. Розвиток режисури та акторського мистецтва першої половини XX ст.
64. Основні тенденції сценографії першої половини XX ст.
- РОЗДІЛ 17. БАГАТОБАРВНІСТЬ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XX ст.**
65. Шукання світового театру другої половини XX ст.
66. Особливості драматургії другої половини XX ст.
67. Український театр у лещатах соціалістичного реалізму та на зорі незалежності.
68. Основні тенденції сценографії другої половини XX ст.
- РОЗДІЛ 18. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА.**
69. Світова сцена в період глобалізаційних потрясінь.
70. Сучасні виклики самоідентифікації української сцени.
71. Сценографія у цифровому вимірі.
72. Пошуки україноцентричного погляду на історію драматичного театру.

Таблиця відповідності розділів освітнього компонента компетентностям і програмним результатам навчання

Розділ освітнього компонента	ЗК, СК	ПР	Узгодженість із тематичним змістом
1. Театр як вид мистецтва та соціально-естетичний феномен	ЗК02, СК01	ПР02, ПР06	Розкриває сутність театру як синтетичного мистецтва, що відображає духовно-моральні та суспільні цінності, формує базу для подальшого аналізу історії театру.
2. Витоки європейського театру в епоху античності	ЗК02, СК02	ПР06, ПР07	Формує уявлення про джерела театральної культури, культоворитуальні витоки сценічного мистецтва, перші драматургічні форми й принципи сценічного простору.
3. Феномен середньовічного європейського релігійного театру	ЗК02, СК01, СК02	ПР06, ПР07	Показує взаємозв'язок релігії, культури й театру, а також еволюцію сценічних форм від церковних дійств до театральних вистав.
4. Формування сучасної творчо-організаційної моделі театру в Італії епохи Відродження	ЗК02, СК02	ПР06, ПР07	Висвітлює розвиток театральної архітектури, акторської гри й сценографії, зародження професійного театру та нових мистецьких професій.
5. Іспанський театр епохи Відродження	ЗК02, СК01, СК02	ПР06, ПР07	Розкриває специфіку іспанського театру «золотої доби», його морально-етичні ідеї, образну символіку та сценічні традиції.
6. Англійський театр епохи Відродження	ЗК02, СК02	ПР06, ПР07	Формує розуміння англійської драматургії та сценічної культури часів Шекспіра, ролі театру у формуванні гуманістичних цінностей.
7. Театр Франції XVII ст.	ЗК02, СК01, СК02	ПР06, ПР07	Розвиває знання про театральний класицизм, роль державного меценатства, художню цілісність вистави та принципи композиції сценічного простору.
8. Зародження українського театру	ЗК02, СК01, СК02	ПР02, ПР06, ПР07	Підкреслює національні джерела театру, розвиток шкільних і вертепних традицій, взаємовплив української та європейської культур.
9. Театр як соціально-естетичний феномен епохи Просвітництва XVIII ст.	ЗК02, СК02	ПР06, ПР07	Відображає гуманістичні та виховні функції театру, його роль у поширенні ідей свободи, розуму та гармонії.

10. Національні театральні культури епохи Просвітництва XVIII ст.	ЗК02, СК02	ПР06, ПР07	Формує уявлення про різноманіття національних театрів Європи, еволюцію драматургії та сценічного оформлення.
11. Тенденції розвитку театрального мистецтва першої половини XIX ст.	ЗК02, СК02	ПР06, ПР07	Аналізує процес професіоналізації театру, розширення жанрової палітри та художніх засобів, становлення режисерської професії.
12. Український театр першої половини XIX ст.	ЗК02, СК01, СК02	ПР02, ПР06, ПР07	Розкриває витoki української драматургії, формування національної сцени та її зв'язок із соціокультурними процесами.
13. Різноманітність національних театральних культур другої половини XIX ст.	ЗК02, СК02	ПР06, ПР07	Відображає європейські тенденції розвитку театру, зародження режисури, реалізму, новаторські підходи до сценографії.
14. Творчі трансформації перформативних мистецтв кінця XIX – початку XX ст.	ЗК02, СК02	ПР06, ПР07	Висвітлює експериментальні напрямки театру, модернізм, синтез мистецтв, народження дієвої сценографії.
15. Український театр другої половини XIX – початку XX ст.	ЗК02, СК01, СК02	ПР02, ПР06, ПР07	Дає уявлення про становлення українського класичного театру, діяльність корифеїв, розвиток сценографічних традицій.
16. Театральні роздоріжжя першої половини XX ст.	ЗК02, СК02	ПР06, ПР07	Охоплює етап режисерських пошуків, оновлення акторської техніки та візуальної драматургії.
17. Багатобарвність театрального мистецтва другої половини XX ст.	ЗК02, СК02	ПР06, ПР07	Аналізує нові течії театру другої половини XX ст., експериментальні сцени, постмодерні тенденції, сценічний дизайн.
18. Особливості розвитку сучасного сценічного мистецтва	ЗК02, СК01, СК02	ПР06, ПР07	Узагальнює сучасні процеси глобалізації, цифровізації сценографії, пошук україноцентричної моделі театрального мистецтва.

Пояснення до таблиці

Освітній компонент формує цілісне розуміння розвитку театрального мистецтва, від ритуалу до цифрової сцени.

ЗК02 забезпечує культурологічну базу й розуміння еволюції мистецтва в суспільному контексті.

СК01 підкреслює гуманістичну, ціннісну роль мистецтва, а СК02 формує вміння аналітично осмислювати стильові, жанрові та сценографічні особливості різних періодів.

ПР02, ПР06, ПР07 — програмні результати, що відображають інтеграцію знань про історію театру з професійною діяльністю хореографа, балетмейстера чи педагога-митця.

	<p>Види занять: лекції, семінарські, самостійна робота.</p> <p>Методи навчання:</p> <p>1. Теоретико-пізнавальні методи Лекційно-інформаційний метод — виклад основних соціально-культурних історичних етапів розвитку театру та сценографії, пояснення термінології, понять, мистецьких напрямів, розгляд драматургії та національних театральних культур, акторських шкіл, режисерських й сценографічних пошуків. Проблемно-пошуковий метод — порівняння національних сценічних шкіл, постановочних концепцій, сценографічних рішень. Ілюстративно-демонстраційний метод — використання відеозаписів вистав, малюнків та світлин фрагментів постановок і окремих виконавців, ескізів оформлення та костюмів, макетів, театральних приміщень та планів сцени.</p> <p>2. Інтерактивні методи Дискусії та дебати в ході усного опитування та захисту індивідуального науково-творчого завдання (ІНТЗ) — обговорення постановочних концепцій, акторських шкіл, створених візуальних образів художником-оформлювачем або сценографом. Аналіз і порівняння сценічних постановок — колективний чи індивідуальний розбір відео-прикладів. Метод театрознавчої реконструкції — дослідження конкретних прикладів постановки відомих п'єс, режисерських експериментів, сценографічних рішень.</p> <p>3. Творчо-дослідницькі методи Проектна діяльність у формі підготовки індивідуального науково-творчого завдання (ІНТЗ) Порівняльний аналіз художніх стилів і жанрів у театрі — творчі презентації еволюції костюму, декорацій, сценічного простору у рамках підготовки індивідуального науково-творчого завдання (ІНТЗ). Метод художньо-критичної рефлексії — формування власної оцінки мистецьких явищ, обґрунтування естетичних ідей при обговоренні переглянутих вистав та презентованих індивідуальних науково-творчих завдань (ІНТЗ).</p> <p>4. Самостійна робота здобувачів освіти Опрацювання джерел, наукових публікацій і драматургічних текстів. Підготовка індивідуального науково-творчого завдання (ІНТЗ) із мультимедійною презентацією і доповіддю. Підготовка повідомлень про творчість видатних митців сцени та сценографів для усного опитування. Методичний акцент: поєднання історико-аналітичного підходу з візуальною культурою (малюнки, світлини, відео) дає змогу формувати у здобувачів освіти цілісне розуміння театального процесу як синтезу драматичної дії, візуального образу сценічного простору, акторської гри, музично-звукового оформлення.</p> <p>Форми навчання: очна</p>
Пререквізити	<p>Історія української культури — формує базові знання про культурні процеси, епохи, стильові напрями та розвиток мистецтва в Україні. Історія музичного мистецтва — забезпечує розуміння еволюції сценічного мислення, музично-драматургічних принципів і зв'язку музики з театром. Українська мова (за професійним спрямуванням) — розвиває навички академічного мовлення, роботи з мистецтвознавчими текстами, аналізу й інтерпретації термінології. Академічна доброчесність та основи наукових досліджень — формує навички опрацювання джерел, цитування, складання наукових оглядів і критичного аналізу.</p>
Пореквізити	<p>Мистецтво балетмейстера — використання знань про театральну драматургію, сценічний простір і принципи сценографії під час постановочної роботи.</p>

	<p>Історія хореографічного мистецтва - формування уявлення про розвиток сценічної дії, драматургії та сценічного простору як основи для розуміння еволюції хореографічного мистецтва.</p> <p>Основи режисури в хореографії — застосування історико-театральних знань у створенні сценічної дії, композиції, мізансцен і акторської взаємодії.</p> <p>Педагогічна практика — розвиток уміння аналізувати й відтворювати театральні образи та художні концепції в освітньому процесі.</p> <p>Основи менеджменту виконавських мистецтв та організація й управління персоналом в установах мистецтва — використання історико-культурних знань для розуміння функціонування сучасних театральних і мистецьких інституцій.</p> <p>Кваліфікаційний комплексний іспит — підсумкове узагальнення знань про історичний розвиток театру, сценографії та принципи сценічної виразності.</p>
<p>Інформаційне забезпечення</p>	<p>Основна література:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Брокет О., Гілді Ф. / Оскар Г. Брокет, Франклін Г. Гілді. Історія театру. – Львів: Літопис, 2014. – 730 с. 2. Владимірова Н. Історія театру Західної Європи і США. Посібник для вищих навчальних закладів культури і мистецтв. – Київ: КНУТКіТ імені І.К.Карпенка-Карого, 2024. – 204 с. 3. Годж С. Коротка історія мистецтв / С’юзі Годж. – Львів: Видавництво Старого Лева, 2023. – 224 с. 4. Історія українського театру : у 3 т. Т.1: Від витоків до ХХ ст. – Київ: НАН України, ІМФЕ ім. М.Т.Рильського, 2017. – 668 с. 5. Клековкін О. Античний театр: Навчальний посібник для вищих навчальних закладів мистецтв і культури. Видання друге, доповнене і перероблене / Науковий редактор Р. Я. Пилипчук / Олександр Клековкін. – Київ: АртЕк, 2007. – 320 с. 6. Клековкін О. Theatrica. Лексикон / Олександр Клековкін. – Київ: Фенікс, 2012. – 801 с. 7. Лягушенко А. Український театр. Видатні діячі та менеджмент: Монографія / Андрій Лягушенко. – Київ: Мистецтво, 2021. – 495 с.: іл. 8. Паві П. Словник театру / Патріс Паві. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006. – 640 с. 9. Пилипчук Р. Історія українського театру (від витоків до кінця ХІХ ст.) / Ростислав Пилипчук; Олександр Клековкін (передмова); НВП «Видавництво «Наукова думка» НАН України»; Львівський національний університет імені Івана Франка, Кафедра театрознавства та акторської майстерності. – Львів : Видавництво ЛНУ ім. Івана Франка, 2019. – 356 с.+ 32 с. іл. 10. Юдова-Романова. К. Образно-технологічні засоби презентації сценічних мистецтв: сторінки історії / Катерина Юдова-Романова. – Київ: Ліра-К, 2020. – 360 с. <p>Додаткові джерела:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Барба Е. Паперове каное: путівник по театральній антропології / Евдженіо Барба. – Львів: Літопис, 2001. – 288 с. 2. Брук П. Жодних секретів. Думки про акторську майстерність і театр / Пітер Брук. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2005. – 136 с. 3. Гротовський Є. Театр. Ритуал. Перформер / Єжи Гротовський. – Львів: Літопис, 1999. – 192 с. 4. Єрмакова Н. Березільська культура: Історія, досвід / Наталія Єрмакова. – Київ: Фенікс, 2012. – 512 с. 5. Клековкін О. Mise en scène: Ідеї. Концепції. Напрями / Олександр Клековкін. – Київ: Фенікс, 2017. — 800 с. 6. Ковальчук О.В. Художник театру Анатолій Петрицький: практика та експеримент в українській сценографії ХХ ст. / Олена Ковальчук. – Одеса: Гельветика, 2021. – 364 с. 7. Мейерхольд Вс. Мистецтво театру / Всеволод Мейерхольд. – Львів: Простір М. – 64 с.

8. Райнгардт М. Я лише театроман / Макс Райнгардт. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2015. – 184 с. + іл.
9. Стайн Дж. Сучасна драматургія в теорії та театральній практиці. Книга 1. Реалізм і натуралізм. Переклад з англ. / Джон Стайн. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2003. – 256 с.
10. Стайн Дж. Сучасна драматургія в теорії та театральній практиці. Книга 2. Символізм, сюрреалізм і абсурд. Переклад з англ. / Джон Стайн. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2003. – 272 с.
11. Стайн Дж. Сучасна драматургія в теорії та театральній практиці. Книга 3. Експресіонізм та епічний театр. Переклад з англ. / Джон Стайн. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2004. – 288 с.
12. Український театральний костюм ХХ-ХХІ століть. Ескізи. – Львів, Київ, Харків: ГО «Галерея сценографії»; Музей театального, музичного і кіномистецтва України; Видавець Олександр Савчук, 2024. – 128 с.

Авторські публікації у періодичних наукових виданнях, що включені до переліку фахових видань України та до наукометричних баз

1. Лягущенко А.Г. Вплив хореографічного мистецтва на розвиток театральної справи в Україні: історичний аспект. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. – Київ: НАКККіМ, 2018, №4. – С. 305-310.
2. Лягущенко А.Г. Ритм епохи. Маловідомі сторінки історії народження балету «Болеро». Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І.К. Карпенка-Карого: Збірник наукових праць / Київський нац. ун-т театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. – Київ, 2024. Вип. 35. С.41-49.
3. Лягущенко А.Г. Паралелі театральної діяльності Павла Вірського та Сержа Лифаря. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І.К.Карпенка-Карого: Збірник наукових праць / Київський нац. ун-т театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. – Київ, 2025. Вип. 36. С.16-24
4. Лягущенко А.Г. Корифеї українського театру. Парадокс діяльності між організацією і творчістю. Театр корифеїв як рушійна сила становлення національного театру та його вплив на сучасний театральний процес: науковий збірник за матеріалами ХХVII Наукових читань, присвячених ювілейним датам М.Кропивницького, І.Карпенка-Карого, Г.Затиркевич-Карпинської, С.Тобілевич. – Київ: Музей театального, музичного та кіномистецтва України, 2021. – С.14-23.
5. Лягущенко А.Г. Розвиток художньо-творчої особистості як модель перетворення суспільства в діяльності Леся Курбаса. Розвиток художньо-творчої особистості засобами різних видів мистецтва: збірник матеріалів Міжнародної наук.-практ. Конференції. – Київ: НАККіМ, 2021. – С.23-28.
6. Лягущенко А.Г. Микола Садовський творець сучасної організаційно-творчої моделі українського театру. «Марія Заньковецька та її доба»: науковий збірник за матеріалами ХХVIII Наукових читань, присвячених 165-річчю від дня народження Миколи Садовського. – Київ: Музей театального, музичного та кіномистецтва України, 2022. – С.61-69.
7. Лягущенко А.Г. Лесь Курбас і парадокс державного театру. 100 років в авангарді: науковий збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої 100-річчю від заснування МТМК України. – Київ: Музей театального, музичного та кіномистецтва України, 2024. – С. 105-114.
8. Лягущенко А.Г. Слуга двох панів, або омаж кафедрі театрознавства. – Люди, які писали нашу історію: Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Український театр в сучасному соціокультурному просторі. Актуальні проблеми театрознавства». 14.05.2024. – Київ: Київський національний університет театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого, 2024. С. 94-103.
9. Лягущенко А.Г. Театрознавство на роздоріжжях перформативних мистецтв. Головні вектори розвитку театрознавчої науки. Матеріали III

Локація та матеріально-технічне забезпечення
Семестровий контроль, екзаменаційна методика

Всеукраїнської науково-практичної конференції «Український театр в сучасному соціокультурному просторі. Актуальні проблеми театрознавства». 15.05.2025 р. – Київ: Київський національний університет театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого, 2025. С. 58-62.

Кабінет 312 , широкоформатний екран, ноутбук, wi-fi.

Залік у 4 семестрі, екзамен у 6 семестрі.

Засобами оцінювання та методами демонстрування й контролю результатів навчання з освітнього компонента є:

- усне опитування стосовно засвоєння тем на лекціях та під час самостійної роботи із відповідною оцінкою в балах;
- захист індивідуального науково-творчого завдання (ІНТЗ) та дискусії на семінарських заняттях із відповідною оцінкою в балах;
- залік, екзамен, які передбачають демонстрацію знань драматургічних текстів, основних аспектів історії театру й сценографії та вмінь їх аналізувати.

Оцінювання результатів навчання

Оцінка "А – відмінно" виставляється здобувачу вищої освіти, що показав глибоке і упевнене знання всіх тем програми, продемонстрував високі теоретичні навички, вільно орієнтується в усіх розділах освітнього компонента, глибоко розуміє значення освітнього компонента для своєї професійної підготовки.

Критерії та характеристика знань, умінь і навичок здобувача освіти:

- володіє глибокими, системними знаннями з історії драматичного театру та сценографії;
- глибоко розуміє закономірності та вільно орієнтується у стилях, епохах, творчих напрямках і школах сценічного мистецтва;
- здатен проводити комплексний аналіз сценічних явищ і художніх концепцій;
- повністю й розгорнуто виконав індивідуальне науково-творче завдання;
- досконально знає й аналізує всі драматургічні тексти;
- демонструє глибоку здатність до творчої інтерпретації матеріалу, критичного мислення, самостійних висновків і ініціативності у практичній діяльності.

Оцінка "В – дуже добре" виставляється здобувачу вищої освіти, що виявив достатньо високий рівень знань всіх тем програми, продемонстрував стабільні теоретичні навички, орієнтується в усіх розділах освітнього компонента, розуміє значення освітнього компонента для своєї професійної підготовки .

Критерії та характеристика знань, умінь і навичок здобувача освіти:

- демонструє міцні цілісні знання з історії драматичного театру та сценографії;
- розуміє основні закономірності розвитку сценічного мистецтва,
- уміє робити аргументовані порівняння та узагальнення сценічних явищ і художніх концепцій;
- повністю виконав індивідуальне науково-творче завдання;
- знає й аналізує переважну більшість драматургічних текстів,
- показує здатність до творчої інтерпретації матеріалу, проявляє логічність мислення й можливості застосовування набутих знань на практиці.

Оцінка "С – добре" виставляється здобувачу вищої освіти, що виявив достатній рівень знань тем програми, продемонстрував достатні теоретичні навички, орієнтується в розділах освітнього компонента, допустився окремих помилок, що є незначними і не торкаються розуміння значення освітнього компонента для своєї професійної підготовки.

Критерії та характеристика знань, умінь і навичок здобувача освіти:

- має достатні знання основних понять, етапів і фактів історії драматичного театру та сценографії;
- має уявлення про певні закономірності розвитку сценічного мистецтва;
- розуміє відмінності театральних культур;
- в цілому виконав індивідуальне науково-творче завдання;
- знає частину драматургічних текстів та намагається їх аналізувати;
- допускає незначні неточності у визначеннях чи періодизації, але в цілому демонструє розуміння матеріалу та здатність його застосовувати на практиці.

Оцінка "D – задовільно" виставляється здобувачу вищої освіти, що засвоїв лише окремі теми програми, продемонстрував певні теоретичні навички, має уяву про розділи освітнього компонента, має приблизну уяву про значення освітнього компонента для своєї професійної підготовки.

Критерії та характеристика знань, умінь і навичок здобувача освіти:

- володіє базовими знаннями з історії драматичного театру та сценографії;
- має утруднення в систематизації закономірностей розвитку сценічного мистецтва;
- має утруднення в аналітичній роботі з порівняння та узагальнення сценічних явищ;
- із помилками і недостатньо виконав індивідуальне науково-творче завдання;
- знає кілька драматургічних текстів;
- відповіді містять неточності, відсутня повна аргументація, проте мінімальний рівень засвоєння матеріалу досягнуто і є надія на можливість його практичного застосування.

Оцінка "E – достатньо" виставляється здобувачу вищої освіти, що має уяву про деякі теми програми, продемонстрував приблизні теоретичні навички, намагається згадати розділи освітнього компонента, майже не розуміє значення освітнього компонента для своєї професійної підготовки.

Критерії та характеристика знань, умінь і навичок здобувача освіти:

- продемонстрував обмежене знання історії драматичного театру та сценографії;
- можливості систематизації закономірностей розвитку сценічного мистецтва практично відсутні;
- розуміння понять сценічних явищ часткове, приклади та порівняння не завжди доречні;
- із великими помилками й дуже поверхово виконав індивідуальне науково-творче завдання;
- має уяву про деякі драматургічні тексти;
- виконує лише найпростіші завдання з допомогою викладача, але має потенціал для подальшого засвоєння матеріалу та використання його на практиці.

Оцінка "FX – незадовільно (з можливістю повторного складання)"

виставляється здобувачу вищої освіти, що не засвоїв теми програми, не може продемонструвати теоретичні навички, не знає розділи освітнього компонента, не розуміє значення освітнього компонента для своєї професійної підготовки.

Критерії та характеристика знань, умінь і навичок здобувача освіти:

- має фрагментарні знання історії драматичного театру та сценографії;
- не здатен встановлювати зв'язки між історичними етапами розвитку драматичного театру та сценографії;
- не розуміє яким чином порівнюються сценічні явища;
- намагався, але не виконав індивідуальне науково-творче завдання;
- згадує назви та авторів деяких драматургічних текстів,

	<p>- відповіді поверхові, відсутнє знання матеріалу, потрібна суттєва допомога викладача для практичного використання матеріалу.</p> <p>Оцінка "F – незадовільно (з обов'язковим повторним вивченням)" виставляється здобувачу вищої освіти, що абсолютно не засвоїв жодну із тем програми, не має теоретичних навичок, жодним чином не розуміє значення освітнього компонента для своєї професійної підготовки.</p> <p>Критерії та характеристика знань, умінь і навичок здобувача освіти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - не володіє базовими знаннями з історії драматичного театру та сценографії; - не розуміє ключових понять; - не здатен виконати навчальні завдання навіть з допомогою викладача, - не виконав індивідуальне науково-творче завдання; - не знає авторів та назву жодного драматургічного тексту; - рівень підготовки не відповідає мінімальним вимогам і можливостям практичної діяльності.
Кафедра	Хореографічних та мистецьких дисциплін
Викладач(і)	<p>ЛЯГУЩЕНКО АНДРІЙ ГЕННАДІЙОВИЧ Посада: зав. кафедри-професор Вчене звання: доцент Науковий ступінь: кандидат мистецтвознавства Профайл викладача: https://dance-academy.kiev.ua/akademiya/kafedra-khoreohrafiyi/lyahushchenko-andriy-hennadiyovych-naukovo-pedahohichnyy-pratsivnyk/ Тел.: +380505000196 E-mail: kmadlifar@gmail.com Робоче місце: кабінет завідувача кафедри хореографічних та мистецьких дисциплін</p>
Оригінальність ОК	Авторський курс
Дата затвердження Вченою радою	Протокол № 5 від 30.06.2025 р.